

Adalékok a shadoni egyházhoz II.



Jelen írás második darabja egy terveim szerint több részből álló sorozatnak, amellyel a shadoni Egyház leírásához járulok hozzá a magam szerény eszközeivel. Írásom a Summarium, a Papok, paplovagok II. és az Új Tekercsek kötetekre épül, valamint a Szürkecsuklyás Testvériség eddig közzétett munkásságára (a tőlük vett szó szerinti idézeteket jelzem). Azon néhány helyen, ahol ellentmondok valamely forrásnak, ezt a pontosítás szándékával teszem. Írásaim nem hivatalos kiegészítők Ynev világához (írókkal vagy kiadókkal nem egyeztettem) és bárki által szabadon felhasználhatók.

Faiosz – Shadon szerzeteseiről

A shadoni szerzetesek az Egyház szolgálói vagy az Egyház legmagasabb szintű öncsiszolásra elhívott tagjai. Egyes szerzetesrendek az Egyház fizikai kiszolgálását végzik, gyakorlatilag működtetik az Egyházat a mindennapokban. Más rendek tagjai önmagukba mélyedve, lelki gyakorlatok segítségével próbálják hitüket elmélyíteni, megismerni, megérteni, és ezáltal Domvikhoz közelebb kerülni. Példaképek a szentek, az élőszenek és az angyalok, életük pedig példamutatás az egyszerű hívek felé. Megint más rendek a Hét Arc úgynevezett szent feladatait látják el: a gyógyítást, a tanítást és a tudás őrzését, a termelést, a legelesettebbek pártfogását,

sőt a hit védelmét.

Kánonjogi értelemben nem papok: általában nincs joguk világiak felé szertartásokat celebrálni. Rendházaik, zárdáik ugyanakkor általában kívül esnek a papokra vonatkozó egyházi igazgatáson: az egyházmegyék püspökei és a tartományok érsekei nem számítanak a zárdafőnökök, apátok, vagy akár az egyszerű szerzetesek szervezeti előljárójának!

Egyes rendek járatosak a szakrális mágiában, akár a papok vagy a paplovagok. Más rendek a szakrális mágia sajátos, önfejlesztő, önmegismerő módszereit, annak az egyszerűség kedvéért csak „szerzetesi mágiának” hívott változatát gyakorolják. Megint más rendek nem járatosak egyáltalán a Világosság Istenétől eredő hatalomban, viszont elméjük erejét páratlanra csiszolva versenyre kelhetnek akár a slanokkal, akár a kyr mágusokkal.

A szerzetesrendek egytől egyig egyneműek, azaz vagy férfi, vagy női szerzetek, bármely keveredés kizárt. Az természetesen előfordul, hogy ugyanazon szent neve alatt létezik egy apácarend és egy férfi szerzetesrend is, ilyen például Gyógyító Szent Lyennarum két Rendje.

A faioszokra az élet egyes területein általában szigorúbb regulák vonatkoznak, mint például a papokra. Általában tilos a személyes tulajdon, általában tilos a nemi élet.



A legtöbb rend tagsága nem járatos a harcban, azt igyekszik elkerülni. Öltözékként a rendjükre jellemző egyszerű csuhát hordják, dísztelen lábbelivel. Egyes rendek megkövetelik a hajzat és az arcszörzet bizonyos minta szerint való nyírását vagy borotválását.

Shadoni rendszerű pszi

Az Egyetlen Birodalmában a pszi korántsem közkeletű vagy elterjedt tudomány. Egyes szerzetes-rendeken kívül nem is nagyon gyakorolja senki; mi több, a pszi-tudományokban való jártasság néha gyanút is kelt – bár nem olyan komoly gyanút, mint a Domvikén kívüli mágia gyakorlása. Pszit tehát – világiak – csak egyes kolostorokban tanulhatnak, bőkezű adományok fejében, vagy külföldről fogadott mesterektől, ami egyrészt szintén nem két fillér, másrészt a külföldi mester biztos lehet abban, hogy minden lépését fürkész szemek figyelik, és a legapróbb botlását is megtorolják.

A korlátozott elterjedés ellenére a szerzetesek némelyike rendkívül magas szinten jártas a pszi-tudományokban. Az egyes diszciplínákat egyrészt külföldről honosították meg, másrészt állítólag godoni gyökerek is hatást gyakoroltak a pszi-tudományra, harmadrészt némelyik gyakorlat biztosan és bizonyítottan saját fejlesztés. Éppen ezért – természetesen – nem nevezik módszerüket pyarroninak, sem kyrnek, sem slannak, sem pedig godoninak.

A shadoni rendszerű pszi úgynevezett Körökre oszlik, Első Kör, Második Kör, és így tovább. Az Első Kör a legalapvetőbb ismereteket foglalja magába, a Második Kör már a bonyolultabb gyakorlatokat. A kolostorokban a jómódú nemesifjak az első három Körbe nyerhetnek beavatást; a Negyedik Kör és attól felfelé már csak egyes rendek felesküdt szerzetesei számára tanulható. Természetesen a Körök egymásra épülnek, mondjuk a Negyedik Kör elsajátítása nem lehetséges az első három Kör ismerete nélkül.

Játéktechnika. Gyakorlatilag az Első Kör a pszi képzettség 1-2. foka; a Második Kör a 3. fok, a Harmadik Kör pedig a 4. fok, azaz a Pyarroni Módszer mesterfoka. Ehhez tehát a vonatkozó képzettséget kell felvenni és az ott leírtak szerint eljágni. A Negyedik Kör a különleges „szerzetesi pszi”, ehhez a pszi képzettség 5. foka kell, azonban az eddigi diszciplínákon túl „mindössze” az alábbiak

használatát teszi lehetővé: asztrálszem, mentálszem, láthatatlanság észlelése, hatodik érzék, pszi-lökés, jelentéktelenség, tetszhalál, „lebonthatatlan” (slan) statikus pajzs, membrán, pszi-ostrom. Az Ötödik Kör a titkos diszciplínákat teszi elsajátíthatóvá, mégpedig úgy, hogy minden egyes diszciplína annyi Kp-t emészt fel, amennyi pszi-pontba kerül alapvetően, de legalább 3 Kp-t! Az Ötödik Körbe nem tartoznak bele a titkos slan vagy kyr diszciplínák, csak azok, amelyek a pyarroni módszerrel létrehozhatók. A Hatodik Kör a shadoni rendszerű pszi csúcsa, elsajátításához játéktechnikailag még egyszer fel kell venni az ötödik fokot, és rendelkezni kell 4. fokú lélektan és 4. fokú auroelemzés képzettségekkel is; továbbá legalább öt tetszőleges Ötödik Körbe tartozó diszciplínát kell ismerni. A Hatodik Körben a magas mágia Asztrál- és Mentál-mozaikjai alkalmazhatók, mégpedig az ott leírtak szerint; mindössze annyi a különbség, hogy manapontok helyett pszi-pontokat kell felhasználni, egy manapont helyett azonban mindig két pszi-pontot! (Így egy Akaratátvitel erősségeként 8 pszi-pontba kerül!) A Hatodik Kör gyakorlása során nem lehetséges a diszciplínák összefűzése, egyszerre mindig csak egy „mozaik” használható.

Amennyiben egy szerzetes korábbi életében mesterfokú pszi-használóvá vált, szerzetesként úgy tekintendő, mintha a Harmadik Kör beavatottja lenne. Ha korábbi életében titkos diszciplínákat is elsajátított, akkor is csak a Harmadik Kör beavatottjának minősül. Ha azonban (már szerzetesként) beavatást nyer a Negyedik Körbe, akkor ezt követően az Ötödik Kör automatikusan jár neki. Ha tehát legalább öt titkos diszciplínát ismert korábbi életéből, akkor a Negyedik Körbe való beavatást követően azonnal elkezdheti elsajátítani a Hatodik Kört is.

Néhány szerzetesrend

A Benignus Rend

A Benignus Rend az egyik legismertebb shadoni szerzetesrend a Birodalmon kívül; tagjait, a benignusokat pedig szerte a Birodalomban őszinte nagyrabecsülés és

félelemmel vegyes tisztelet övezi. Harcos rendről van szó, tagjaik azonban nem paplovagok, hanem szerzetesek. Fő feladatuk mind a Birodalomban, mind azon túl a démoni, túlvilági fenyegetés elhárítása, a tetet öltött démonok elleni harc, a megszállottak gyógyítása.

Rendházaik megtalálhatók szerte a Birodalom területén, általában elhagyott helyeken, településektől távol. Ezekbe általában nem engednek be kívülállót, még az Egyház tagjait is csak ritkán. A rendházakat maguk tartják fenn; az élelem egy részét is maguk termelik: az ólak és zöldségkertek körül maguk a benignusok sürgölődnek. Más szükségleteiket adományokból elégítik ki, a Rend ugyanis népszerű és közkedvelt, a köznép és a nemesek is szívesen adakoznak. Különösen olyan esetekben, amikor ártó túlvilági hatalmakkal kell szembeszállni, vagy megszállottakat meggyógyítani.

A benignus kolostorok komor, erődszerű építmények, magas fal veszi őket körbe. Akár ostromokat is vissza tudna verni, s nem csak a profán betolakodók ellen rendelkezik hathatós védelemmel. A kolostorok falait túlvilági teremtmények, démonok a legenda szerint soha nem tudják átlépni, ártó varázslatok a falakon belülről soha nem hathatnak. Éppen ezért tilos általában bárki idegennek a kolostorok területére lépni; és gyakorlatilag soha nem fordul elő, hogy megszállott vagy annak jeleit mutató beteget a kolostoron belülről vigyenek.

A benignus kolostorokat mindig benignus szentekről nevezik el; e Rend történelme során száznál több szentet adott az Egyháznak. Ilyenek Szent Girolamusz, Bátor Szent Vertdel, Türelmes Szent Arkhiusz, Carappói Szent Kalwyen stb. A Benignus Rend az egyik legősibb alapítású; eredeti alapító okiratai rég elvesztek vagy megsemmisültek. A legendák szerint magával az Egyházzal egyidős, és Benignus Szent Aladaber, az első Főatya bizalmas tanácsadója alapította, eleinte titoknoki feladatokra, amelyek a Rend történetének első évszázadában bővültek harci, védelmi

feladatokkal. A legendák valóság-magvát nehéz kihüvelyezni; annyi azonban bizonyos, hogy a „benignus” szó Lingua Domini nyelven „jóakarátú”, az „aladaber” pedig „alapítót” jelent.

A Rend tagjai állandó lázas igyekezettel tanulmányozzák és pallérozzák elméjüket. Végtelen fegyelem és önmérséklet jellemzi őket. Harcos rend lévén tagjai fegyverforgatást is gyakorolnak, meghozzá a hosszú vándorbottal való vívást és az ökölharcot. Vándorlás vagy küzdelem közben, könyvek felett vagy démonokkal szemben egyaránt megingathatatlan, hűvös nyugalom veszi őket körül. Különösen nagy ellenállást képesek tanúsítani a megszálló démonokkal szemben; úgyszólván példátlan, hogy benignusok ártó túlvilági förtelmek befolyása alá kerüljenek.

A világi javak általában hidegen hagyják a Rendet; ez alól démonokkal foglalkozó könyvritkaságok vagy egyéb, démonokkal kapcsolatos ritka tárgyak jelentenek kivételt, az ilyen holmit viszont a benignusok világszerte gyűjtik és továbbítják kolostoraikba. A Rend tagjai barna csuhát és azon fekete, lovagi tabardra emlékeztető átalvetőt hordanak; derekuk köré fehér kötelet kötnek. Vándorbotjuk általában velük egymagas dísztelen, faragatlan darab; ékszert vagy egyéb cifraságot soha nem viselnek. Fejük tetejét és arcukat rendszeresen borotválják.

A hús-vér élőlények elpusztítását általában elítélik; fegyverzetük és harcmodoruk megválasztását is inkább a védekező, lefegyverző szándék vezérli. Küzdelemhez való hozzáállásukat szemlélteti egyik regulájuk: „Ölni bűn, de gyilkosság nélkül győzni erény.” Túlvilági förtelmekkel, démonokkal szemben persze más regulák érvényesülnek; a vándorbot és a szikár ököl ilyenkor kevésnek bizonyul, a Világosság Istene azonban éppen e szörnyetegek ellen ad komoly szakrális hatalmat szorgalmas benignusainak.

A komor kolostorok élén apát áll, akit a kolostor lakói élethosszig választanak meg maguk közül, titkos szavazáson. A Rend egyszemélyi vezetője a Főapát, aki a Tela-Bierához legközelebb eső kolostorban, a Szent Xivitiáz Rendházban székel; e kolostor apátja pedig a Főapát helyettese. A Főapátot a Benignus Rend tagságából az apátok egyharmadának ajánlására a Főatya nevezi ki, élethosszig. Mivel népszerű és népes rendről van szó, kolostoraik száma hatvan körül van a Birodalom területén, és még néhány a határokon túl

is. A benignusok gyakran vándorolnak egyik kolostorból a másikba, gyakran gyűlnek össze egymástól tanulni, tapasztalatokat cserélni. Kisebb kolostoraikban is negyven-ötven szerzetes lakik, a nagyobbakban viszont akár kétszáz is.

Kevésbé ismert feladataik közé tartozik néhány olyan kincseskamra és börtön működtetése, ahol különösen veszélyes tárgyakat vagy személyeket őriznek, a legteljesebb titokban. Ezen kincstárak és börtönök léte a rendtagok széles köre előtt nem ismert; az őrzéssel az idősebb, tapasztaltabb benignusok foglalkoznak csak. A Shadlekhez közeli Szent Jokvaini Rendház mellett működik például az a titkos börtön, ahol a legkárhózasabb eretnekek vallatásával és egyéb hátborzongató tevékenységeivel foglalkozik Szent Vertianus könyves rendje. E börtön voltaképpen hatalmas föld alatti kazamata-rendszer; egyetlen ismert bejárata a Szent Jokvaini Rendház mellett nyílik. A benignusok e bejáratot őrzik bármilyen ki- vagy behatoló, evilági vagy túlvilági lénytől. Magukba a kazamátákba nem szállnak le, oda csak Szent Vertianus könyvesei illetve a felső papság által kiállított és a Titkos Inkvizíció által ellenjegyzett ólompecsétes engedély felmutatói mehetnek.

Játéktechnika. A benignusok szerzetesi mágiát használnak, illetve ennek részeként a Domvik-papok által ismert valamennyi lélek szférájú varázslatot is. Ez utóbbiak hatásait képesek másokra is kiterjeszteni, szemben a közönséges szerzetesi mágiával. Ezen kívül Űzés – túlvilági lények, Védekezés a gonosztól, Láthatatlanság túlvilági lények előtt, Átkos béklyó elsöprése varázslataik a szokásos mana-mennyiség felébe kerülnek és fele mana-pontért erősíthetők. Tanulhatnak Démonológia képzettséget, de természetesen még 4-5. fokon sem fognak démonokat idézni vagy démonikus varázstárgyakat készíteni. Démonológia 3. fok és Szakrális mágia 3. fok képzettségek egyidejű megléte esetén varázshatalmukat képesek lesznek bármely démonra kiterjeszteni. Képesek használni az Élet érzékelése varázslatot oly módon, hogy egy lényről vagy lények csoportjáról megállapítják, hogy élőholt-e, illetve a csoport mely tagjai élőholtak. Képesek használni élőholtak ellen és csakis azok ellen a boszorkánymesterek Életerő szívása varázslatát, mely a benignusok esetében a Nagy Arkánium egyedi, Természet szférájú Rituáléjának felel meg. Démoni vagy egyéb túlvilági megszállás ellen szokásos mágia-ellenállásuk ötszörös erővel

számít. Kolostoraik köré imaszövegekkel telefestett, szakrális mágiát sugárzó köveket és sziklákat szórnak, melyek permanens Védekezés a gonosztól illetve Űzés – túlvilági lények varázslatokat sugároznak alaperősség + 3k10 erősséggel. Ezen imaszövegek felfestése ötször annyi mana-pontba kerül, mint a hagyományos varázslat esetében, viszont a benignusok képesek egyszerre akár tízen is imaszöveget festeni, és a szükséges manapont-mennyiség ilyenkor megoszlik köztük. A shadoni besorolás szerinti pszi Ötödik Körét tanulhatják meg. Három éves novíciusi idejüket követően teszik le a szerzetesi esküt; ekkor rendelkeznek a Vallás, Lélektan, Éneklés, Ékesszólás 3. fokával, a Démonológia, a hosszú bot használat és az Ökölharc 2. fokával stb.

Szent Benevent Rendje

Ha szabad ilyen megfogalmazással élni, szent Benevent rendje a legáltalánosabb szerzetesrend egész Shadonban. Tagjai a hitbéli elmélyülésért, a Domvik előtti szellemi tökéletességért élnek, szüntelenül hitük és szellemük csiszolásán munkálkodnak. Fő tevékenységként voltaképpen egyházi szolgálatokat nem látnak el, amit esetleg mégis, az csakis másodlagos lehet a hitbuzgalom megélése és kiteljesítése mellett.

Komor, szinte rideg kolostoraik minden tartományban megtalálhatók; tartományonként két-három kolostor, kolostoronként két-három tucat szerzetes. A legfőbb kolostor Tela-Bierában áll, élén a főapáttal, a Rend egyszemélyi vezetőjével, akit a Főatya nevez ki élethosszig. Az egyes kolostorok élén apát áll, aki fölött csakis a főapát, illetve természetesen a Főatya gyakorol hatalmat.

A szerzetesek barna csuhát hordanak, derekukon egyszerű kötéllel. Bajuszt vagy szakállt nem viselnek, hajukat gondosan nyírják, fejük tetejére tonzúrát borotválnak. Szavuk általában halk, beszédük megfontolt és kenetteljes, viselkedésük szemlélődő. Hajlamosak a töprengésre, a gondolkodás és a viselkedés finom árnyalatainak megragadására. Kevesen járatosabbak náluk a teológiában és a vallási filozófiában, műveltségük, lényeglátásuk, vitakészségük lenyűgöző.

Képesek gyönyörködni a természetben és az ízléses művészetekben. A böjti időszakokon kívül jó étvágyal merülnek el a konyhaművészet csodáiban is. Kolostoraikban műalkotásnak is beillő kegytárgyakat őriznek, nemesfém szobrokat, gyönggyel varrt bársony terítőket; az egyszerű barna csuha ellenére az apátok gyakran húznak drágaköves gyűrűket, láncokat.

A Rend regulája szigorú, a szellemi elmélyülés kizárólagosságát tartja szem előtt. A szerzetesek hajnalban kelnek, közös imán vesznek részt. Utána elvégzik a beosztás szerint változó úgynevezett házi teendőket: takarítás, a reggeli elkészítése, majd közösen étkeznek. A délelőtt nagy részét cellájuk magányában töltik meditálva, vagy a kerengőn, csöndben sétálva vagy halk beszélgetéssel. Néhányan a házi teendőkkel foglalatostkodnak. A közös ebédet közös éneklés előzi meg, majd délután a házi tevékenységre be nem osztottak folytatják a meditációt, a magányos imát, a sétát a kerengőn, vagy az olvasást a könyvtárban. Este közös vacsora, majd hosszabb lélegzetű közös ima és éneklés zárja a napot.

A Rend tagjai vándorolni is szoktak: gyakran felkerekednek, hogy egy másik kolostorban töltsenek el néhány hónapot, tapasztalatot cseréljenek a Birodalom más tájain élő hitsorosaikkal. A szerzetesek kolostorukba fogadnak továbbá bárkit, aki vallásos elmélyülésre vagy lelki nyugalomra vágyik; ők a szerzetesek reguláját betartva úgynevezett laikus testvérként élnek olykor csak napokon, olykor viszont éveken keresztül a kolostorban.

Szent Benevent Rendje a kezdetekkor nem örvendett túl nagy jelentőségnek: néhány kolostora volt csak, pár tucat szerzetessel. A fordulatot a Nagy Szkizma megszűnése hozta, amikor az Egyház betiltotta a prédikáló faiosz-rendek működését. A Koldusszék ugyanis, sok más mellett, a zsinati gondolat hozadékaként megfosztotta az Egyházat a prédikáció, a szertartások elvégzésének, az áldozatok

bemutatásának monopóliumától, és lehetővé tette azt szerzeteseknek is. Mondanunk sem kell, hogy a prédikátor rendek a vallási előírásokat saját szájuk íze szerint értelmezve terjesztették, kifejezett egyházellenes éllel, a zsinati gondolatot azaz a kollektív egyházi hatalomgyakorlást előtérbe helyezve, népszerűsítve. Egységes hitéleti alapelvek nélkül gombamódra szaporodtak a „reformer” vagy éppen eretnek-mozgalmak, a Főatya primátusa után egyesek már a Kortalanokét is kezdték megkérdőjelezni, sőt a rossz nyelvek szerint Domvik kizárólagosságát is. A Nagy Szkizma elmúltával az Egyház feloszlatta a prédikáló szerzetesrendeket, elvi éllel megtiltotta a továbbiakban ilyen rendek létrehozását. A feloszlátott szerzetesrendek tagságát pedig szent Benevent Rendjébe irányította, amely így rövid idő leforgása alatt többszörösére duzzadt, és egy csapásra a Birodalom egyik legjelentősebb szerzetesrendje lett.

A szellemi tökéletesség, a lehető legmélyebb vallásosság tehát minden más egyházi szolgálat rovására megy. Mégis, a szerzetesek legműveltebbjei olykor egyetemi katedrákon tűnnek fel, máskor nagyobb templomi ünnepek előkészítésében serénykednek. Nem tekinthetők vezeklő rendnek, önmagukba forduló, az Istennel való legbensőségesebb kapcsolatot kereső attitűdjük mégis laikusokat vonz a kolostorokba, akik egy időre belefáradtak a világi életbe. Az Egyház maga is küld olykor tagokat határozott időre, paplovagokat, boszorkányvadászokat, olykor papokat is, ha hitbéli elmélyültségüket, elkötelezettségüket elégtelennek találják, de nem indokolt sem a szigorú vezeklés, sem a bűnösségiméltatlansági eljárás alá vonás.

Szent Benevent Rendjének tagjai a fizikai erőszakot, a harcot igyekeznek elkerülni; ha ez lehetetlen, és szellemi képességeik elégtelenek a harc elkerüléséhez, hosszú vándorbotjukkal igyekeznek védeni magukat. Kolostoraikba kizárólag férfiakat fogadnak, még laikus testvérnek is. A szerzetesi esküt három növendékév után tehetik le.

Szent Benevent a Birodalom alapítása körüli időkben élt, filozófus alkatú, töprengésre hajlamos pap volt. Szívhez szóló esti és reggeli imái a mai napig közszájon forognak szerte Shadonban, példázatai tömörek és világosak. Komolyabb teológiai műveiben az egyén kötelességeit boncolgatta, illetve a Domvik mint Egyetlen

problematikát járta körül. Csodatételei egyben példázatok a megtérésről, a hit megéléséről és a mély szellemi tapasztalásokról. („Mi teszi a széket székké? Hogy ülhetünk rajta? Hogy négy lába van? Miért nem szék az asztal, amikor ráülünk?” vagy „Három vak a barmot vizsgálja. Az első a tülkét fogva így szól: a barom szarukürt. A második a lábát tapogatja: a barom erős oszlop. A harmadik a farkát tartja: a barom fürge pamacs. Mi hát a barom? Tévednek talán a vakok?” stb.)

Játéktechnika. Szent Benevent szerzetesei „a” szerzetesek; játéktechnikájukat tekintve mindenben megfelelnek a kaszt leírásának. Pszi képességük növendék éveik után a Harmadik Körnek felelnek meg, melyet akár az Ötödik Körig fejleszthetnek. Fontos apróság, hogy a Nyugalom Tengere diszciplínát már indulásukkor ismerik.

Idézet a szurkecsuklyas.hu oldalról:

aszturiánusok: Prédikáló faiosz-rend Jámbor Szent Asturion király védnöksége alatt. P.sz. 2246-ban alapította Odone Gardario verionei hercegérsek. Az aszturiánusok fő feladata a koldusszék eszméinek, mindenekelőtt a zsinati gondolatnak a népszerűsítése volt a birodalom területén. Pártfogójuk személye ehhez tökéletesen illett: a híres ékesszóló Szent Asturionról közismert volt, hogy győztesen került ki az I. Sabazios főatyával való összetűzésből, ráadásul Bel Corma-szent lévén, védenecit a Bel Corma-tartományokban kevésbé háborgatták. (Csupán a lányos anyák tekintettek rájuk roppant bizalmatlanul, még Nyugatvégen is...) Az aszturiánusok tevékenységi köréből következik, hogy más faiosz-rendektől eltérően nemigen bátorították csatlakozásra a nyugati bevándorlókat, utánpótlásukat inkább a birodalomban már meggyökeresedett népességből merítették. Idővel igen komoly befolyásra tettek szert, több rendfőnökük a kis zsinat soraiba emelkedett. 2641-ben, a nagy szkizma megszüntetésekor a rendet fölszámolták. (Forrás: www.szurkecsuklyas.hu)

Szent Xinez Rendje

Szent Xinez Szolgái a legnagyobb szolgáló férfi szerzetesrend a Birodalomban. Tagjai végzik a templomok, egyházi ingatlanok takarítását, tatarozását, a főpapok melletti kiszolgáló feladatokat. Számuk minden tartományban

meghaladja az ezret, Tela-Bierában pedig a kétezret is. Csuhájuk szürke, derekuk körül fehér kötéllel megkötve, melynek két lelógó szárán egy-egy csomó emlékezteti őket krédójuk két alappillérére, a buzgó szorgalomra és a csöndes engedelmességre.

Saját rendházakkal nem rendelkeznek, a nagyobb templomok mellett vagy az egyéb egyházi komplexumokban kialakított lakrészekben élnek. A Rendnek egyszemélyi vezetője sincs, és kivételesen a rendtagok az adott egyházi komplexum vezetésével megbízott pap irányítása alá tartoznak.

A szerzetesek hajnalban kelnek, közös imán vesznek részt, majd reggelit készítenek, és a magukra jutó részt elfogyasztják. A délelőtt első felében a szerzetesek egyik fele dolgozik (fát hord, vizet húz, disznót öl, takarít stb.), másik felük magányosan meditál, elmélkedik, imádkozik. A délelőtt másik felében cserélnek. Ebéd után közösen énekelnek, a délutánt a délelőttől hasonlóan kettéosztják. Vacsora után közös néma áhítaton vesznek részt, majd aludni térnek; az éjszakát is felosztják egymás közt úgy, hogy éjszaka is ébren és szolgálatkész maradjon közülük legalább egy.

Szent Xinez Szolgái gyakran változtatják lakóhelyüket, vándorolnak szerte a Birodalomban vagy olykor azon túl is, hogy több különböző helyen is szolgálhassák Egyházukat. Egyesek közülük valamely főpap személyes kíséretének is tagja, s mint ilyen, nem ritkán érdekes pletykák vagy hétpecsétetes titkok tudója.

Szent Xinez valós alakja bizonytalan és homályos; egyes feltételezések szerint a Birodalom alapítása utáni második században a déli határokon tevékenykedő (valószínűleg nem is ember fajú) legendás Hős, Kallotri-Harratorri fegyverhordozója volt; buzgó hívő, aki egy szomorú éjszakán saját életét adta, hogy sebesült ura új erőre kaphasson. A szolgálatkészség és az önfeláldozás védőszentje a Birodalom alapításától számított 410. évtől.

Játéktechnika. E szerzetesrend tagjai minden szempontból közönséges, szerzetes kasztú férfiak; azonban aki közéjük belép, az csak szigorú vizsgák és több év alatt tesz szert a szerzetesi mágiára. Játéktechnikailag ez azt jelenti, hogy a rend tagjainak mintegy fele nem

szerzetes kasztú, hanem „kaszton kívüli”. A rátermett tagok négy-öt év alatt lesznek képesek használni a szerzetesi mágiát, és válnak 1. szintű szerzetessé. A Rend tizenöt évesnél idősebb fiúkat vesz csak fel. Szintén négy-öt év alatt sajátítják el az arra alkalmasak a pszi Első Körét, melyet azonban kellő szorgalommal akár az Ötödik Körig is fejleszthetnek.

Szent Elionóre Szolgáló Leányai kis létszámú gyógyító-szolgáló apácarend; tagjai kizárólag nők. Fő feladatuk az Egyházon belül mintegy szolgálólányként tevékenykedés, illetve az idős, betegeskedő egyházfik gondozása, ápolása, és az ehhez kapcsolódó feladatok.

Ők végzik Tela-Bierában és a legnagyobb azon kívüli egyházi központokban azon házimunkákat, amelyeket nem férfi szolgáló szerzetesek látnak el; főzéstől a hímzésen-varráson át a takarításig. Ők gondozzák a Biarra Könyvtár arghorosz testvéreit. Szeretetteljes jelenlétükkel és anyai türelmükkel az idős egyházfik utolsó napjait könnyítik meg.

Létszámuk Tela-Bierában sem haladja meg az öt-hat tucatot. Hófehér csuhát viselnek fehér kötéllel derekuk körül, mely elé olykor szürke, dísztelen köténykét kötnek. Napjaik egyformán telnek: mikor nem dolgoznak, akkor közös imával vagy csöndes meditációval töltik idejüket. Mivel valaki közülük mindig, éjjel-nappal dolgozik, soha nem tudnak teljes létszámban összegyűlni. Főnökasszonyuk a mindenkori legidősebb Szolgáló Leány.

Ártatlan Szent Elionóre a második évezred derekán élt nemeskisasszony volt, akit szülei dorgálása ellenére nem érdekeltek sem a bálók, sem a ruhák-ékszerek, sem a házasság. Minden idejét Carappo szegényei és betegei, a társadalom legalsóbb rétegei közt töltötte; ételt vásárolt nekik, ruhát osztott köztük. Saját ékszereit is pénzzé tette, egyszerű fehér csuhában járt. A legendák szerint a Vigasztalás Istene csodás hatalommal ruházta fel: érintése és könnyei gyógyító hatásúak voltak. Tragikusan és fiatalon halt meg: egy sötét

téli hajnalon Carappo egyik nyomornegyede mellett borostás részegek vagy szabadnapos zsoldosok fogták el, az ételre szánt aranyakat elvették tőle, megbecstelenítették majd megfojtották. Befolyásos szülei minden erőfeszítése ellenére a bűnösök kilétére nem derült fény. Temetésén végeláthatatlanul hömpölygött a szegények és betegek zokogó tömege. Márvány sírboltja közelében egy évvel később csodás gyógyulásokra lettek figyelmesek; az egyházi vizsgálatokat követően sírja fölé apró kápolnát emeltek, halálának harmadik évfordulóján pedig szentté avatták.

A Rendet a Tela-Bierában szolgáló nők alapították, akik megelégtették, hogy világi személyként a papok nem bíznak bennük igazán. A Főatyá Szent Elionóre halálának huszadik évfordulóján adta ki a Rend alapítólevelét.

Játéktechnika: a Szolgáló Leányok minden szempontból közönséges, szerzetes kasztú nők, akik a pszi Negyedik Körét tanulhatják meg. Fegyverekkel, harccal nem foglalkoznak. Szerzetesi mágiájukat – mint a szerzetesek általában – csak magukra alkalmazhatják; egyetlen kivétel ez alól a Gyógyítás varázslat, továbbá az Altatódal varázslat. Az Altatódal játéktechnikailag megegyezik a hasonló nevű bárdvarázslattal; a Kis Arkánium Lélek szférájába tartozó Rituáléről van szó, mely ellen nem tehető mágia-ellenállás, ellenben hatását csak azokra fejt ki, akik szeretnének pihenni.

Szent Menor Rendje

Az egyik legszürkébb, ám legfontosabb szerzetesrend Shadonban: a hatalmas egyházi vagyont kezelői, bankárok és intézők, begyűjtők és elosztók, akik nélkül elképzelhetetlen a magasztos szervezet gazdasági és pénzügyi működése, működtetése.

Mert Domvik Egyháza rendkívül gazdag; állam az államban, élén a Főatyával. A Birodalom valamennyi alattvalója adót fizet az Egyháznak: jövedelme egytizedét. A másik tized a világi uralkodót illeti meg: vagy a királyt, vagy az uralkodóherceget. Látható tehát, hogy az Egyház adóbevételei a legnagyobbak. Ezen kívül hatalmas földbirtokok felett is rendelkezik: egész falvak állnak egyházi hűbérben, a püspökök és érsekek, illetve az egyház lovagjainak földjei. Vannak egyházi birtokban bányák és manufaktúrák, révek és hidak; az árumegállító jogból és valamennyi világi

vámból egy harmincad rész illeti meg őket. Ne feledkezzünk meg arról sem, hogy az egyszerű nép üdvösen teszi, ha a templomok perselyeibe alkalmanként egy-két rézgarast áldoz, vagy olykor többet is. Léteznek továbbá termelő tevékenységet folytató szerzetesrendek, tandíjas egyházi iskolák, és így tovább. Bizonyos helyzetekben az Egyház bérbe veszi a királytól az adóbeszedést is; továbbá bonyolult konkordátumok szabályozzák, hogy bizonyos adófajtákból mennyi jár az Egyháznak (pl. a rendkívüli hadiadókból a paplovagrendek részesülni szoktak).

Ezt az elképesztő vagyontömeget kezelik és fialtatják szent Menor halk szavú, kötelességtudó szerzetesei. Erős esküvel fogadják meg, hogy tudásuk legjavával szolgálják az Egyház gyarapodását, bármi másra való tekintet nélkül, és soha nem csálnak, soha nem sikkasztanak. Feljegyzéseikben, könyveléseikben az utolsó körbenyírt rézgarasig minden megtalálható, visszakereshető, elszámolható. Ennél kevesebb nem elég: e merev pontosság nélkül a vagyon elszivárogná, a birtokok veszteségesekké válnának, és néhány röpke évszázad alatt az Egyház összeomlana.

A Rend kolostorai a tartományok székvárosában találhatóak, mindig az Érseki Hivatal közvetlen közelében. A kolostorokhoz két-három tucat szerzetes tartozik, akik közül úgy egy tucat gyakorlatilag mindig a tartományt járja, afféle számvevőként. Ezen kívül folyamatosan jelentéseket és kimutatásokat kérnek szinte mindenről, ami az egyházi vagyont érinti. A kolostorok élén apát áll, akiket a főapát nevez ki élethosszig vagy visszavonásig. Tela-Bierában található a legfőbb kolostor, élén a Főatya által élethosszig vagy visszavonásig kinevezett főapáttal, aki a Főatya udvarában a megtisztelő Főkincstárnok cím birtokosa.

A Rend tagjai szürke csuhát viselnek, derekukon egyszerű kötéllel. Soha semmilyen dísz vagy ékszer nem hordanak; hajukat rövidre nyírják, arcukat általában borotválják. Szigorú fogadalmuk tiltja a személyes tulajdont, bármilyen formában – öltözéküket is pusztán birtokolják, jog szerint az az Egyház tulajdona. Életük munkával és imával telik: naponta háromszor közös imával és énekekkel dicsérik az Istent, esténként magányos, néma meditációba merülnek. Az arra érdemesek letehetik a Második Kvalitheát, de ezt követően is megmaradnak a Rend

kebelében: a fontosabb pozíciót betöltők, az apátok gyakorlatilag mind felszentelt papok, továbbra is szürke csuhában, továbbra is szerzetesi közösségben élve.

Játéktechnika: a rend tagjai öt éves tanulóidejük után szerzetes kasztúnak számítanak, és rendelkeznek a pszi Második Körével, amelyet akár a Hatodik Körig fejleszhetnek. Pénzügyek, birtokigazgatás, értékbecslés, számtan stb. képzettségek közül többnek is rendelkeznek 3. illetve 4. fokával – ez pontos munkakörüktől függ (pl. az egyházi hűbérbe tartozó falvak felügyelete más képzettségeket kíván, mint mondjuk a vámok és vásárok harmincadának kezelése, vagy a befolyt vagyon újraosztása...). A Második Kvalitheát teljesítő szerzetesek maradéktalanul megtartják valamennyi korábbi képzettségüket és képességüket, azok mellé kapják meg a papmágiát – mana-pontjaikat azonban kizárólag papként, imával szerezhetik ezután vissza. Másik fontos megkötés, hogy noha jártasságot szereznek a kardvívásban, kardot soha nem kötnek, fegyverként kizárólag a hadijogart hordják, de ennek használatát is igyekeznek elkerülni.

Szent Bellána Nővérei

Gyógyító-tanító apácarend, mely Birodalom-szerte árvaházakat működtet a Harmadik Arc nevében. Csecsemőkortól tizenhét éves korig ápolják és tanítják az árvákat vagy a nagyon nehéz sorsú gyermekeket. Kolostoraik egyben maguk az árvaházak: nagy hálótermek, külön a fiúknak, külön a lányoknak, külön a csecsemőknek; konyha, közös helyiségek, kápolna, és a nővérek cellái. A kolostor-árvaházak fenntartását egyrészt könyöradományokból oldják meg, másrészt a városok vezetése járul hozzá tetemes összegekkel: a Nővérek munkája nélkül a még több utcagyerek tovább rontaná a városok amúgy sem túl rózsás közbiztonságát, ráadásul a romlásszekták is előszeretettel toboroznak új tagokat a magányos, elhanyagolt fiatalok közül.

A Nővérek a szerető családot igyekeznek pótolni, emellett mély vallásos nevelésben részesítik a gyermekeket; azok idősebb korában

pedig intézkednek, hogy valami kenyérkereső hivatást találhassanak majd maguknak. Ez általában azt jelenti, hogy az alapvető oktatás után beadják a fiúkat inaskodni valami iparos mellé, a lányokat pedig főzni-varrni okítják. Az élesebb eszűeket tovább tanítják – a Birodalom történetében nem egy állami hivatalnok, sőt pap kezdte életét a Nővérek valamelyik árvaházában.

A Nővérek fehér csuhát, fehér kötényt, hajukon fehér fityulát viselnek. Kolostor-árvaházaik megtalálhatók szinte minden nagyobb városban, némelyik nagyvárosban akár több is – ez Birodalom-szerte úgy százhusz árvaházat jelent. Egy helyen nagyjából egy tucat apáca él és dolgozik, s nem ritka, hogy száznál is több árva jut rájuk. A kolostor élén a házfőnök asszony áll. A Rend egyszemélyi vezetője Shadonban székel, de e funkció inkább jelképes, mint tényleges hatalmat jelent.

A Nővérek napjai a munka jegyében telnek: gyakorlatilag állandóan dolgozik valaki közülük, éjt nappallá téve, ezért nem tudnak teljes számban összegyűlni imádkozni. Közös imáikat és énekeiket párosával vagy hármásban végzik, és nagy súlyt helyeznek a magányos elmélkedésre, meditációra.

Szent Bellána az árvák védőszentje, a godoni háborúk, a Shadonba menekülés idején élt asszony, aki vagyonat a hadiárvák megsegítésére áldozta. Mindegyik árva, akinek segített, később pap lett, és arról számolt be az önzetlen asszony halála után, hogy varázshatalmukat megsokszorozza, valahányszor szeretettel idézik fel magukban megmentőjüket.

Játéktechnika: az apácák a szerzetes kasztba tartoznak, varázshatalmuk ennek megfelelő. Kivételt képez a gyógyítás és a kézrátétel varázslat, melyet ugyanúgy képesek használni, mint a papok. A Nővérek három éves növendék-idejük után rendelkeznek a pszi Második Körével, melyet az Ötödik Körig bővíthetnek.

Szent Laurel Könyvesei

Szolgáló és tanító rend, melynek fő feladata könyvek és iratok gyűjtése, másolása és megőrzése az Egyház számára. Domvik Egyháza hihetetlen tudás letéteményese, és ez főleg az évezredek gondos gyűjtőmunkájának köszönhető. A sűrű csuhás, mindig vérekes szemű szerzetesek fáradhatatlanul körmölnék: másolják, sokszorosítják a hétköznapi könyveket és a valódi ritkaságokat. Törvénykönyvek, anyakönyvek, teológiai és filozófiai munkák, döntvénytárak és szerződések, történelmi munkák, hadtudományi értekezések, legendáriumok és kézikönyvek, szótárak, versek vagy receptek, egyszóval minden; bármilyen nyelven, bármely korból: fő, hogy valamelyik könyvtárban meglegyen.

A Könyvesek másik fontos feladata a mérhetetlen mennyiségű tudás hozzáférhetőségének szabályozása. Külföldi (pogány) teológiai-filozófiai munkákat vagy a Birodalom más államokkal kötött szerződéseit természetesen nem olvashatja el bárki. A legkevesebb általában az, hogy az illető bőkezű adományokkal bizonyítja elhivatottságát és buzgó hitét...

A Könyveseknek saját kolostora általában nincs, más szerzetesekkel vagy egyéb egyháziakkal laknak együtt. Számuk Birodalom-szerte több ezerre tehető. A munkahelyükül szolgáló könyvtárat az adott egyházmegye Püspöki Hivatala vagy a tartomány Érseki Hivatala tartja fenn. A Könyvesek apátja egyben a könyvtár igazgatója is. A Tela-Bierai Könyvtár a Birodalom legnagyobbja; a kötetek és tekercek száma milliós nagyságrendű – a pontos felbecsülést lehetetlenné teszi, hogy a Könyvtár egyes részlegei titkosak illetve zároltak, és az azokat kezelő szent Virtianus Rend semmilyen tájékoztatást nem ad. A Tela-Bierai Könyvtár nyílt részlegeinek igazgatója egyben a Rend főapátja, akit a Főatya nevez ki az apátok közül, azok többségének javaslatára. A főapát egyben a megtisztelő Főkönyvtáros cím birtokosa a Főatya udvarában.

A szerzetesek naphosszat olvasnak és írnak; csak a közös étkezések előtt és után imádkoznak együtt és tartanak közös áhítatot. Egyébként mindennél többre becsülik a csendet és a magányt – ha nem a könyvtárban görnyednek, akkor sétálnak vagy cellájukban egyedül meditálnak. Kivételesen műveltek, ráadásul hivatásuk miatt sajátjuk egyfajta aprólékos, tüzetesen elemző gondolkodásmód,

szemlélődő és megfontolt attitűd. Embert próbáló feladat velük beszédbe elegyedni, de rendkívüli műveltségükre tekintettel megéri.

Játéktechnika: Szent Laurel Könyvesei a szerzetes kasztba tartoznak, növendék-éveik után a pszi Második Körét ismerik, melyet akár a Hatodik Körig fejleszthetnek. Az évek során egyre több elméleti képzettséget sajátítanak el egyre magasabb fokon.

Szent Lyennarum Gyógyítói

Népszerű és közkedvelt szerzetesrendek szerte Shadonban, ispotályok működtetői, járványok megfékezői. Két rendről van szó, egy férfi szerzetesrendről és egy női apácarendről. A Negyedik Arc nevében működtetett kolostoraikban beteget ápolnak, haldoklók utolsó napjait könnyítik meg, némelyikük a környező vidéket járja, segítségre szoruló hívek után kutatva. Mindannyian a profán és a mágikus orvoslás mesterei, akik e szent feladat elvégzése közben sem feledkeznek meg a Könyörületeség Istenét szüntelenül imádni, életük minden percét neki szentelni. Az ima és a gyógyítás tölti ki mindennapjaikat.

Kolostoraik általában többszárnyú vagy többszintes épületek, ahol a lakócellák és a szerzetesek közös helyiségei elkülönülnek a betegek kórtermeitől vagy az egészséges rokonoknak fenntartott vendégszobáktól. A gyógyító szerzetesek napkeltekor és napnyugtakor gyűlnek össze rövid közös szertartásra teljes számban, hogy énekekkel dicsérjék az Elesettek Gyámolítóját. Ezen kívül éjjélkor és délben van még közös szertartásuk, melyek közül egyiken kell részt venniük – általában a kórtermekben töltött idő dönti el, melyiken. Ezen felül néhány naponta egyénileg vonulnak át a közeli templomokba, hogy valódi istentiszteleteken is részt vegyenek. Szabadidejükben cellájuk magányában végzett lelkigyakorlatokkal és csendes meditációval mélyítik a hitüket.

Kolostoraik az összes nagyobb városban megtalálhatók, de egy-egy kolostorban egyszerre három-négy szerzetes tevékenykedik csak. A kolostoroknak vezetője nincs, ha a külvilág felé okvetlenül képviselőt kell felmutatniuk, az a legidősebb rendtag lesz. A rendeknek egyszemélyi vezetője sincs, elvben és gyakorlatilag is egyenrangú az összes kolostor egymással.

Szent Lyennarum Gyógyítói kánonjogilag faiosznak minősülnek; nem prédikálhatnak az egyszerű híveknek, szertartást csak maguk között vezethetnek le. Tudásukkal kolostorukat, rendjüket, végső soron az Egyházat szolgálják, a gyógyításért kapott adományokat minden esetben beszolgáltatják. Ha hatalmuk elégséges, hívőtől a gyógyítást nem tagadhatják meg, annak elvégzését nem köthetik pénzhez. (Más kérdés, hogy a hívek örömmel adakoznak maguktól is, már a gyógyítás előtt is.)

A Rend tagjainak a Gyógyító különleges kétélű fegyvert is ad: a betegségek leküzdése mellett képesek a betegségek irányítására, sőt elvileg járványok támasztására is. Jaj annak, akire maga a Gyógyító küld szolgálain keresztül bajt! Ilyesmire viszont, bár elvben képesek, gyakorlatilag nem vetemednek a szerzetesek, csak különösen fontos, különösen indokolt esetekben, az Egyház elvetemült ellenségeivel szemben. A tény, hogy képesek betegségeket súlyosbítani, még nem teszi semmissé esküjüket, mely szerint minden erejükkel a betegségek ellen harcolnak.

A Rend tagjává válhat bárki tizenhat évesnél idősebb; hat évig növendékként szolgál, majd a sikeres vizsgák után felszentelik. A felszentelt Gyógyítók jelképe a nagyjából ujjnyi átmérőjű ezüst érme, rajta (hegyvel felfelé mutató) hétágú csillag vésett képevel az egyik, másik felén pedig lingua domini nyelven és írással „A Gyógyító” felirat öleli körbe a négyes szám közepén pompázó rúnáját.

A Gyógyítók a fegyveres harcot igyekeznek elkerülni; ha mégis harcba kell bocsátkozniuk, embermagas vándorbotjukat használják, melynek vége olykor vasalt. Shadon legnagyobb részén persze ilyesmire nincs szükségük: az egyszerű nép általában szereti és tiszteli őket, és ha kell, védelmükre kel.

Fájdalmas Szent Lyenn Arum csodálatos képességű gyógyító volt a Shadon várának alapítása körüli időkben. Módos úrilány létére a szegények és elesettek között töltötte mindennapjait, a betegségeket és a sebeket pusztá érintésével gyógyítva. Mikor az Úrnak hálát adva énekelt, a madarak együtt daloltak vele, karcsú alakja fényt árasztott, és öröm töltötte el a körülötte állókat. Ismeretlen okból

és célból egy nagy erejű rontás végzett vele, mely azonban visszazállt megidézőjére is, őt is megölve. L földi maradványairól hamar kiderült, hogy csodálatos gyógyító erejük van, mind a mai napig őriz több rendház is a csontokból.

Játéktechnika. A Gyógyítók valamennyi játéktechnikai tulajdonsága a papokéval egyezik meg, kivéve az általuk használt szakrális mágia. A természet és az élet szféra Kis Arkánumát képesek használni, ide értve az egyedi varázslatokat is. A természet szféra kis arkánumába tartozó egyedi rituáléként képesek használni a boszorkánymesterek valamennyi betegségmágiáját. (Itt fel kell hívnunk a figyelmet arra a tényre, hogy emberben betegség szándékos támasztása feketemágia, tehát ilyenként vagy az

Egyház legszentebb érdekeit szolgáló, cél által szentesített és titkos eszköz, vagy a Gyógyító máglyán végzi...) A Gyógyítók Kézrátétel és Úzés: betegségek varázslata a leírtakhoz képest másfélszeres hatékonyságú.

2010.04.19.

Szerző: daekow

Forrás: Kalandozok.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely